ध्यमं मध्यमप्रदेशे स्थितं पाशं विश्वयय विहेद्य श्रय वधे मिवाणिचि क्रस्वः लोि मध्यमैकवचने द्रपम् श्रयायेति संहितायां दीर्घश्हान्दसः यदा श्रय ऋगदिः लोि मध्यमैकवचने हन्दिस शायजपीति [पा॰ ३.१. ८४.] श्राप्रत्ययस्य शायजदिशे श्रयायिति द्रपम् । श्रय पाशत्रयविनाशानत्तरं हे श्रादित्य श्रदितिपुत्र वरुण ग्रनागमः ग्रनपराधा निष्पापास्तव व्रते कर्मणि वर्तमानाः सत्तो वयमदितये श्रदीनतायै स्याम श्रवणिउतवाय योग्या भवेम । निपातस्य चेति [पा॰ ६.३.१३६.] दीर्घः
ग्रया इत्यत्र ॥१२॥

ग्रयं बृक्तुषसीमूधीऽग्रंस्यानिर्जगन्वात्तर्मसो ज्योतिषागीत् । ग्रियोभीनुना रुशंता स्वङ्ग ग्रा जातो विश्वा सङ्गीन्यप्राः ॥ १३ ॥

का॰ [१६.५.१०.] पिएउवत्प्राग्द्विणा प्रगृह्णात्यये वृक्तिति । पूर्वमल्लेण पा-शावुन्मुच्योधंबाङ्गराग्नेयों दिशं प्रत्युख्याग्निमूधं धार्यतीति सूत्रार्थः ॥ अग्निद्वत्या त्रिष्ठुप् त्रितदृष्टा । श्रादित्यात्मनाग्नेः स्तुतिः क्रियते । वृक्त्प्रभावान्मकानयमग्नि-रूषसामये प्रातःकालानां मुखे ऊधींश्र्यस्थात् ऊर्धः स्थितः यद्वाग्निकोत्रादौ बो-ध्यमान उत्तिष्ठति ऊधींश्र्यस्थादित्यत्र प्रकृत्यातःयाद्मच्यप्रश्रद्दित [पा॰ ६.१.१९५.] रूङः पदालादतीति [पा॰ ६.१.१०६.] सूत्रप्राप्तसंध्यभावः । यश्च तमसो रात्रिलच-णान्निर्जगन्वानिर्गतः सन् इयोतिषाकृत्तंचणिन सक् ग्रा ग्रगात् रक्तागतः सोश्रग्ने र्जात उत्पन्नमात्र रूव विश्वा विश्वानि सर्वाणि सन्नानि स्थानानि सर्वान् लोकाना ग्रप्ताः स्वतेजसा सर्वत्र पूरितवान् प्रा पूर्णे लङ् पुरुषव्यत्ययः रूमे वै लोका विश्वा सन्नानीति श्रुतिः [६.७.३.१०.] । कीदृशः रूशता रूश किंसायाम् रूशती-ति रूशन् तेन रूशता तमो किंसता भानुना रूशिनना स्वङ्गः शोभनान्यङ्गानि य-स्य शोभनशरिरः ॥१३॥

a. कृष्तः श्रीचिषदमुरत्तरिन्नमङोता वेदिषदतिथिर्द्वरोणमत् । नृषद्वर्मदं-तमद्यीमसद्ब्ता गोता ऋत्ता श्रीद्रिता ऋतम् । b. वृक्त् ॥१४॥ का॰ [१६.५.१८.] अवक्रित कृष्तः श्रीचषदिति । उच्चाग्निमवतार्यति ॥ तग-ती अग्निप्रोन्नण र्यमुक्ता यतुरता । रातसूयप्रकरण र्यमतितगत्युक्ता रक् तु त-